

ת"פ 44161/09/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד יוסף קטנשו, פואד סקא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44161-09-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' קטנשו ואח'

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

המאשימה: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

ע"י מתמחה איהב נופל

נגד

הנאשמים:

1. יוסף קטנשו

ע"י עורכת דין יעל ניסן

2. פואד סקא

ע"י עו"ד שאדי כבהא

הכרעת דין

1. אני מוצא לזכות את הנאשם 2 מהאישום הראשון ולהרשיע את הנאשם 1 בעובדות כתב האישום בכלל האישומים ואת נאשם 2 בעובדות כתב האישום באישומים 2,3.

2. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום האוחז שלושה אישומים, לפיו החלמחודשאוגוסט 2015 הופעלשוטר כסוכן (להלן: הסוכן). בתקופההרלוונטיתלכתבהאישום, עבדנאשם 1 כמתדלקבתחנתדלק.

באישום הראשון, ביום 24.03.16 סוכםכינאשם 1 ימכורחשיש לסוכן. לצורךביצועהעסקה, יצרנאשם 1קשרעםנאשם 2, עלמנתשזהיספקלו אתהחשישילעסקה. במועד לא ידוע סיפק נאשם 2 חשיש לנאשם 1 בתחנתהדלק. הגיעהסוכןלתחנתהדלקופנהלנאשם 1 שהלךלמשרד התחנהוהביאמשםלרכבושלסוכןשקיתובה 11.52 גרםחשיש. בתמורה, שילםהסוכןלנאשם 1 סכוםשל 500 ₪ במזומן. במועדשאינוידועמסר נאשם 1 לנאשם 2 אתהתמורהששילםהסוכן עבורהסם.

באישום השני, ביום 29.03.16 שוחח הסוכן עם נאשם 1 וביקש לרכוש 50 גרם חשיש. לצורךביצועהעסקה, שוחחנאשם 1 עמןאשם 2עלמנת לברראתמחירהסםולתאםאתאספקתהסםלעסקהעלידינאשם 1. ביום 30.03.16 בסמוךלשעה 15.00 הגיעהסוכןלתחנתהדלק, לצורךביצועהעסקה. בנסיבות האמורות הגיענאשם 2 לתחנתהדלק, נאשם 2החזיקברכב 47.39 גרםסם מסוגחשיש. בהגיעולתחנתהדלק, יצאנאשם 2 מהרכבוונכנסלמשרדהתחנהוהנאשם 1 נכנסאחריו. שם מסר נאשם 2 אתהסםלנאשם 1. שיצא ממשרדי התחנה ומסר את הסם לסוכן, בתמורה לסם, שילםהסוכןלנאשם 1 סכוםשל 1,800 ₪ במזומן. נאשם 1 נטלאתהכסףוחזר למשרדהתחנה, שםמסראתהכסףלנאשם 2 לאחרמכןנאשם 2 עזבאתהמקוםברכב.

באישום השלישי, ביום 20.04.16 הגיעהסוכן לתחנתהדלקופגשבנאשם 1 הסוכןביקש לרכוש סם בכמות של 100 גרם מסוגחשיש. בהמשך התקשרנאשם 1 לנאשם 2 שהגיע מספרדקותמאחוריות, נכנסלמשרדהתחנהוהנאשם 1 נכנס אחריולמשרדים. שם, העבירנאשם 2 לנאשם 1 שקיתובה 97.40 גרםסםמסוגחשיש. נאשם 1 העביר את הסם לסוכן ששילם תמורת הסם 3,500 ₪. נאשם 1 העביראתהכסףלנאשם 2ונאשם 2 מסרלנאשם "אצבע" שלחשישבמשקלשלכ- 10 גרםבתמורהעלהתיווך בעסקה.

3. הנאשמים כפרו בעובדות כתב האישום. נאשם 1 לא כפר בעובדות אלא כפר משפטית וטען כי לא ביצע עבירה של סחר בסם, אלא ביצע עבירה של תיווך בסם. נאשם 2 כפר בעובדות כתב האישום, לדבריו לא היה באינטראקציה עם הסוכן ובאישום הראשון כלל לא נכח במקום.

4. בתיק נשמעו ראיות. הצדדים הסכימו על הגשת חומר הראיות לבית המשפט ולהימנע מהבאת עדי תביעה מלבד הסוכן, שעדותו נשמעה בבית המשפט. מצד ההגנה הנאשמים שניהם העידו. הצדדים הגישו סיכומיהם לתיק בית המשפט.

דין

5. כיוון שהטענות של שני הנאשמים הן שונות לחלוטין הדיון בעניינם יתקיים בנפרד. בעוד נאשם 1 מודה בעובדות כתב האישום, אך טוען כי התביעה כשלה בפרשנות העובדות לסעיפי חוק ויש מקום להרשיעו בעבירה של תיווך. נאשם 2 כופר בכלל בקיומן של ראיות כנגדו לאמור בכתב האישום. בנסיבות אלו יש מקום להפריד את הדיון ולבדוק משפטית מה העבירה אותה ביצע נאשם 1. לגבי נאשם 2 יש לבחון את התשתית הראייתית העומדת כנגדו והאם די בה לצורך הרשעה.

עניינו של נאשם 1

6. לגבי נאשם 1 על בית המשפט לבחון האם העבירה אותה ביצע היא עבירה של סחר בסם או תיווך לסחר בסם? על מנת לבחון שאלה זו יש לעיין ראשית בחוק. פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973. (להלן: הפקודה) הפקודה קובעת כדלקמן:

סימן ב': מסחר ומעבר

יצוא, יבוא, וסחר
והספקה

13. לא ייצא אדם סם מסוכן, לא יבא אותו, לא יקל על ייצואו או ייבואו, לא יסחר בו, לא יעשה בו שום עסקה אחרת ולא יספקנו בשום דרך בין בתמורה ובין שלא בתמורה, אלא אם הותר הדבר בפקודה זו או בתקנות לפיה או ברשיון מאת המנהל.

תיווך

14. לא יתווך אדם - בין בתמורה ובין שלא בתמורה - בפעולה אסורה לפי סעיף 13.

מהפקודה אנו למדים כי היא אינה נושאת מאפיינים מבדלים בין העבירות. יצוין כי החוק קובע ענישה זהה לשתי העבירות.

הקו המטושטש בין העבירות עובר כחוט השני בפסיקה הן בהליכי המעצר והן בתיקים העיקריים ראו לדוגמא בש"פ 2179/99 מלכה' מדינת ישראל, פ"דנג(2) 187. "לגבישלושתהאישומיםשלמסחרבסםסטוקבא-כוחהעוררכיאכןשבהסרואותלכאורה, אולםראיותאלהמצביעותרקעלתיווךבמסחר, בניגודלסעיף 14לפקודת הסמים המסוכנים[נוסחחדש], ולאעלמסחרבסמים, בניגודלסעיף 13לפקודהזאת. בית-משפטהשלום, שניתחאתהראיות, מביאמדבריושלשלושתפושלהעוררלכתב־האישוםומסתמך עלההודעותשלסוכןהמשטרה, והואמציין כי "נראהכימעמדדושהמשיבבלאהיהכמעמדדושהמסחר, המקשרביןקונהלמוכר, אלאכמעמדמערבונותהוראות. "בית המשפטהמחוזי, הסומךידועלהמסקנהבדברקיוםשלראיותלכאורהלביסוסהאישום, מוסיףואומרכיאניוראההבדלביןסוחרסמיםלביןמתווכבמסחרכזהבשאלתהמעצר. אכן, לעניינהעונשהמרבילפיפקודת הסמים המסוכנים[נוסח חדש]איןהבדלביןעבירהשלמסחרלביןעבירהשלסוחר. גםמבחינתהמסוכנות, ואףמבחינתצורכימהלחמבסמים, אינהבדלגדולביןסוחרלביןמתווכ. זהכמוזההינוחוליהחשובהשבלעדיהמכונתהססתעצורמלכת."

ראו גם בשפ 5714/03 יזהרג'ובני' מדינת ישראל (פורסם בנבו) סעיף 6 א להחלטה. וכן ע"פ 5880/14 טלאאלקרניאוי' מדינת ישראל (פורסםבנבו) סעיף 4 להחלטה. **בפסק דין זה בית המשפט קבע כי המבחן להבדיל בין פעולת התיווך לבין פעולת הסחר היא השליטה של הנאשם בעסקה אותה הוא מבצע.** חיזוק לגישה זו ראו גם ע"פ 360/80 מדינת ישראל נ' יעקב אפנ'ר, פ"ד לה (1) 228, בעמ' 231-230.

7. כעת אנו נדרשים ליישם את מבחן השליטה בעסקה או בסם של הנאשם במקרה הנוכחי. ב"כ הנאשם 1 במסגרת הסיכומים הסכימה לטענות התביעה בסיכומיה לריכיבים העובדתיים של ביצוע העבירה. בנוסף הסכימה ב"כ הנאשם כי המבחן לאיבחון עבירת הסחר מעבירת התיווך הוא מבחן השליטה על הסם. המתווך נעדר שליטה "בכל הקורה עם הסם או ברכיבי העסקה ואין לו שיקול הדעת לכך כאשר למעשה התביעה מבקשת לקבוע

עמוד 3

שעצם זה שהסם היה בזמן מסוים בחזקתו הופך אותו לסוחר. טוענת ב"כ הנאשם 1 כי "בשום מצב לא הוכח בתיק הזה וזאת מהותו של המתווך שהוא מכתוב בעסקה לא את הכמות ולא את המחיר" לטענת ב"כ הנאשם 1 לנאשם לא הייתה שליטה על הסם. הנאשם מנסיונותיו שלו חשש לומר מי עומד מאחורי העסיקאות שביצע עם הסוכן. אולם, ברור כי לא הייתה לו שליטה על העסקה והוא למעשה היה צינור מעבר של הסם בלבד. רווחו היה מנת סם לשימוש. ב"כ הנאשם הפנתה לת"פ 33985-01-13 בו התקבלה עמדתה.

8. על מנת לבחון את שליטת הנאשם 1 בעסקה יש להתחקות אחר התנהלותו במסגרת כתבי האישום. בפס"ד ע"פ 5880/14 טאלאלקרינאויני'מדינת ישראל לא נקבעו תבחינים אלא בית המשפט קבע שיש לבחון את מערבותו של הנאשם בעסקה. הפסיקה בכללותה לא קבעה תבחינים אופרטיביים כדי לבחון את מהות מבחן השליטה לפיו יקבע האם הנאשם שלט בעסקה? אני מבקש להכניס פרמטרים שיבחנו את התקיימו המבחן על מנת לתת תוכן במבחן. בלעדיות הקשר - הקשר של הסוכן במהלך רכישות הסם היה עם נאשם 1 בלבד. לעניין זה יש לראות את אמרת הסוכן בעדותו בבית המשפט לפי עדותו היה קשר מילולי במהלך ביצוע העסקאות רק עם נאשם 1. (ראו עמ' 22 שורה 29 ואילך וכן עמ' 26 שורה 1 ואילך לפרוטוקול). לעניין בלעדיות הקשר המילולי ניתן לראות בת/2, ת/5, ת/6, ת/7, ת/9, ת/10. על הקשר הבלעדי בין הנאשם לבין הסוכן ניתן ללמוד גם מהודעת הנאשם 1 במשטרה ראו ת/34. בחקירה הנגדית של הנאשם 1 ע"י ב"כ נאשם 2 העיד הנאשם כי שמר על בלעדיות הקשר עם הסוכן כאשר הוא מסביר שיתכן שהסוכן אינו מעוניין בקשר עם אחרים. הסבר זה אינו ברור. שכן הנאשם 1 היה מודע לכך שהסוכן הגיע עליו דרך אחר. אם כך מדוע הוא שומר על בלעדיות אם הקשר החל באמצעות אחר. נראה כי הנאשם 1 שמר על בלעדיות הקשר בשל רצונו להרוויח מהקשר את שכרו אצבע חשיש כפי שנראה בהמשך.

9. שליטת הנאשם 1 בסם. אין ספק כי הנאשם 1 קיבל את הסם ממקור אחר. על כך מעיד הסוכן בבית המשפט, בדוחות הפעולה שערך עולה כי הסוכן המתין בתחנת הדלק על מנת שהסם יגיע לידי הנאשם כדי שיעבירו. השאלה האם הנאשם 1 היה כלי טכני להעברת הסם או חלק בחוליה בלעדית אין. לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי בחומר החקירה שהוגש לעיוני אני סבור כי לנאשם הייתה שליטה מלאה על הסם. ראשית - יוזמה לביצוע העסקה - הנאשם בעצמו יזם מכירת סם שעה שהסוכן הגיע לתחנת המשטרה (ראו ת/5) שעה שהסוכן הגיע לתחנה, הנאשם 1 זיהה את הסוכן ושאל אותו האם הוא מעוניין לקנות סם, ב"כ הנאשם 1 בחקירה הנגדית של הסוכן לא חקרה אותו בנקודה זו והיא למעשה מוסכמת שכן היה. שנית - ניהול מו"מ - הנאשם ניהל מו"מ לגבי סכום המכירה והנאשם 1 אכן אישר כי כך היה (ראו הודעת הנאשם במשטרה עמ' 12 שורה 336 וכן שורה 411 להודעה וכן עמ' 38 שורה 1 לפרוטוקול). שלישית - וידוי קיום העסקה - הנאשם 1 וידא את פרטי העסקה ויישומה ומעבר לכך דיווח למי ששלח את הסוכן אליו על ביצוע העסקה (ראו עמ' 13 שורה 382 וכן עמ' 9 שורה 233 להודעת הנאשם 1 במשטרה). רביעית - ביצוע מושלם של העסקה הנאשם במהלך כל הודעתו במשטרה ובעדותו בבית המשפט מאשר כי ביצע את כל חלקי הסחר בסם. קבלת הסם לידי העברתו לסוכן קבלת הכסף מהסוכן - (ראו דיסקים המתעדים את העסקאות ת/16, ת/22, ת/28) חמישית - הפקת רווח - רווח כתוצאה מהעסקה. עבירת התיווך אינה דורשת תמורה והיא יכולה להיעשות בתמורה או שלא בתמורה. אדם הסוחר בסם פועל מתוך אינטרס מסוים אין מדובר באירוע פילנטרופי. לכן ככל שקיים רווח בנוסף למאפיינים אחרים של העסקה הדבר יעיד יותר על סחר מאשר תיווך. הנאשם בעדותו מסר כי ביצע את העבירה כדי לקבל את "עמלת הסוחר" בדמות אצבע חשיש. (ראו פרוטוקול עמ' 34 שורה 33, וכן עמ' 41 שורה 26). שישית - טרמינולוגיה -

המנוחים בהם עשה הנאשם שימוש בחקירתו בבית המשפט ובמשטרה מעידים על עצמאות פעילותו ושלטתו בעסקה שביצע. הנאשם אומר בבית המשפט בפתח עדותו "אני הייתי מעשן אז חשיש וסמי ביקש ממני לארגן לסלומון חשיש וארגנתי לו והבאתי לו." (עמ' 30 שורה 18 לפרוטוקול) אמרה זו של הנאשם מעידה כי הוא "אירגן" בעצמו את העסקה ולא תיווך בין צדדים. כל המאפיינים שצינתי מעידים על התנהלות של הנאשם ומעידים כי לנאשם היה שליטה מוחלטת בעסקאות. הנאשם היה חלק מהעסקאות ובלעדיו אין. המתווך כשמו כן הוא מתווך בין הקונה למוכר. הנאשם במקרה הנוכחי לא תיווך בין המוכר לקונה, אלא ביצע את העסקאות שהיו בשליטתו היה מעורב בהן ואף ידע לתעל את העסקאות למחיר הטוב ללקוח שלו ובסופו של יום לקבל שכר עבור העסקה בדמות סם לצריכתו.

10. עדות הנאשם 1 - משקל רב בהכרעת הדין יש לעדותו של הנאשם בבית המשפט. השאלה במקרה של נאשם 1 היא משפטית ולא עובדתית, לכן לכאורה עדותו של הנאשם 1 אינה יכולה להועיל בהחלטה האם הנאשם ביצע עבירות סחר או תיווך בסם. אמרתי לכאורה ולא בכדי, כאשר נאשם מנסה לשכנע את בית המשפט להרשיע בעבירה זו או אחרת יש משקל רב לעדותו. בית המשפט במקרה הנוכחי חייב לומר כי ההתרשמות מעדות הנאשם היא לא טובה. הנאשם גם במשטרה וגם בבית המשפט לא שיתף פעולה עם החקירה. אם במשטרה הנאשם אמר בפה מלא כי הוא אינו מעוניין להשיב לשאלות מחשש לחייו. (ת/34 לדוגמא עמ' 17 שורה 505) בבית המשפט התמונה השתנתה והנאשם כבר לא זכר את הפרטים כיוון שחלף זמן (עמ' 34 שורה 1) הנאשם לאורך כל חקירותיו במשטרה ובבית המשפט נקט בעמדה מצמצמת גישה זו אינה יכולה להועיל למי שמנסה לשכנע את בית המשפט כי עסק בתיווך. הצגת תמונה חלקית שלכאורה קיבל הנאשם סם מאחר והעביר לאחר ובכך הסתכם חלקו צריכה לשכנע את בית המשפט. עדותו של הנאשם לא רק שלא שכנע אותי כי הנאשם תיווך בסם, ההפך עדותו עשתה רושם לא טוב שיש לנאשם ממש להסתיר. הנאשם ביצע את העסקאות בתחנת הדלק מקום קבוע, אך לא יכול היה להסביר ממי קיבל את הסם לא יכול להסביר מה חלקו בעסקה. במקרה כזה שהנאשם מביא לדיון גישה מטשטשת, לא ניתן לעשות פרשנות משפטית שתיקח בחשבון רק את התמונה אותה מבקש להציג הנאשם, אלא יש מקום לראיה כוללת של התמונה בכללותה שתבחן את כלל התמונה שהובאה בפני בית המשפט. בעניינו של הנאשם אני מוצא לקבוע כי התמונה הכוללת מעידה על כך שלנאשם 1 הייתה שליטה מלאה על העסקה והוא עשה בה כדי לזכות בשכרו. ודאי שלא ניתן לומר כי הוא ביצע פעולה טכנית. שכן ללא פעילותו של הנאשם 1 כלל כתב האישום לא היה בא לעולם.

11. סוף דבר, בעניינו של הנאשם 1 אני סבור כי הוא ביצע עבירה של סחר בסם. הנאשם 1 קיבל את הסם והעבירו בתוך שוק הסמים כסוחר. הבקשה להכיר בנאשם כמתווך אין לה בסיס עובדתי כי בסופו של יום לא ברור בין מי למי תיווך הנאשם 1. ברור שהנאשם ביצע את העבירה מתוך אינטרס ברור של קבלת סם לצריכתו העצמית. ברור שהנאשם באירועים בהם היה מעורב, היה חלק מתעשיית סחר בסם התנהגותו תואמת דפוס פעולה חוזר של שמירה על מקורות הסם שלו ורווחיו בתעשייה. בנסיבות אלו במכלול הראיות שהובאו לבית המשפט אני מוצא לקבוע כי הנאשם סחר בסם בשלושה מקרים כאמור בכתב האישום.

עניינו של נאשם 2

12. בניגוד לנאשם 1 עניינו של נאשם 2 שונה לחלוטין וכל כולו קשור בשאלות ראייתיות והתרשמות בית המשפט מהתנהלותו של הנאשם 2 באירועים בהם היה מעורב ובהתנהלותו בבית המשפט. ב"כ הנאשם בסיכומיו

הפנה לכך שהראיות כנגד הנאשם הן נסיבתיות. לכן ככאלו על התביעה להוכיח כל ראיה נסיבתית ולהציג תמונה כוללת שאינה מותירה ספק באשמת הנאשם ואינה מאפשרת פרשנות אחרת לנסיבות האירוע. לדברים אלו של ב"כ הנאשם אני מסכים. ב"כ הנאשם הפנה לראיות אליהן מתבססת התביעה ולדעתו הן לא הוכחו כדבעי, משכך יש מקום לזכות את הנאשם 2 מהאישומים כנגדו, לכך אני מסכים. ב"כ הנאשם לא הציג בסיכומיו את כלל הראיות הקיימות בתיק שיש בכוחן לתת פרשנות שונה לראיות התביעה מהפרשנות שנתנה התביעה לראיות. ב"כ הנאשם הציג בסיכומיו חלק מהראיות, הסתמכות על חלק מהראיות בלבד יש בה להטיל ספק. אולם, כאשר מסתכלים על כלל הראיות ניתן להגיע למסקנה כי הנאשם 2 באישומים 2 ו-3 הוא ספק הסם לנאשם 1.

13. עובדות כתב האישום בעניינו של נאשם 2, באישומים 2 ו-3, הן פשוטות. על פי כתב האישום, הסוכן ביקש לקנות מנאשם 1 סם. נאשם 1 נהג להתקשר למי שסיפק לו את הסם לצורך המסחר. לאחר שיחת התיאום, היה מגיע נאשם 2 לתחנת הדלק מספק את הסם לנאשם 1, שהיה מעביר את הסם לסוכן מקבל את הכסף ומעבירו לנאשם 2. כעת נבחן את הראיות והחיזוקים המובלים למסקנה זו, לפיה מה שהתרחש אכן תואם את התרחשות בה מואשם נאשם 2 על פי כתב האישום ומובילה למסקנה כי נאשם 2 הוא ספק הסם.

14. הגעת הנאשם 2 לתחנה לצורך הספקת סם. אין ראיה ישירה שמעידה על כך שהנאשם 2 הוא זה שסיפק את הסם. אולם קיימות כמה ראיות המעידות כי הגעתו לתחנת הדלק לא הייתה תמימה והיא שהביאה להספקת הסם לסוכן. ראשית, הנאשם 2 לא כפר בהגעתו לתחנת הדלק זאת לכל אורך חקירתו בבית המשפט. במשטרה הנאשם 2 בהודעתו הראשונה (ת/33) טען כי לא הגיע לתחנה כלל, בהמשך בחקירות הנוספות לא זיהה עצמו כמי שהיה בתחנה ואולם בבית המשפט שינה את גרסתו וזיהה לראשונה כי הוא זה שמצולם (פרוטוקול עמ' 48 שורה 5 ואילך). שנית, גם הסוכן וגם נאשם 1 תיארו מצב עובדתי זהה באירועים באישום 2 ו-3. לפיו הסוכן הגיע לתחנת הדלק לאחר תיאום, הסוכן נדרש להמתין להגעת הסם לבקשת נאשם 1. נאשם 2 מגיע לתחנה נכנס למשרדי תחנת הדלק ביחד עם נאשם 1. נאשם 1 יוצא עם הסם מספק את הסם לסוכן חוזר למשרד. לאחר מכן נאשם 2 עוזב את המקום. תיאור עובדתי זה הוא תיאורו של הסוכן ראו ת/6. העובדה כי לא היה לנאשם 1 סם לספק מיד עם הגעת הסוכן גם היא עולה מהדו"ח לפיו היה צורך להמתין לספק הסם. בנסיבות אלו נאלץ הסוכן להמתין לספק. כאשר מגיע רכב לתחנה אומר נאשם 1 לסוכן "זה הוא" (שורה 30 לת/6) מהרכב ירד אדם והם נכנסים למשרד. לשם השלמת התמונה נאשם 1 מאשר כי הוא אינו מחזיק בסם בתחנה אלא מקבל סם ומיד מעביר אותו (ראו ת/34 שורה 448 וכן שורה 478) גם לגבי העברת הכסף בסמוך לביצוע הסחר מאשר נאשם 1 כי הדבר נעשה מיד עם ביצוע העסקה (ראו ת/34 שורה 309). לעניין הזיהוי כי מי שהיה במקום באותו יום זה נאשם 2 הוא שהגיע לתחנה, ניתן ללמוד מהזיהוי של הנאשם עצמו בבית המשפט שזיהה עצמו. מעבר לכך יש זיהוי של השוטר רועי בר בת/31 שלא נחקר חקירה נגדית לגבי הזיהוי ולמעשה זוהי ראיה מוסכמת. לכך יש להוסיף את זיהוי הקעקוע של הנאשם על צווארו כאמור בת/24 שגם הוא מהווה ראיה זיהוי שאין מחלוקת עליה. למעשה התביעה הוכיחה את התרחיש לפיו לנאשם 1 אין סם לספק. נאשם 1 רואה את נאשם 2 אומר זה הוא. נכנס ביחד עם נאשם 2 למשרד יוצא מהמשרד לרכב הסוכן, מתבצע סחר. נאשם 1 ניגש עם הכסף למשרד ואז יוצא ממנו נאשם 2. כאשר לכך מתלווה הודעת הנאשם 1 כי העברת הסם והכסף מתבצעת סימולטנית.

15. בדומה לאישום השני גם לגבי האישום השלישי יש ראיות דומות, מהן עולה כי הסוכן הגיע לתחנת

הדלק. נאשם 1 מתקשר ומזמין סם, בעקבות כך הנאשם 2 הגיע לתחנת הדלק. נאשם 1 סיפק את הסם לסוכן וקיבל תמורתו כסף. לצורך קבלת תמונת מה קרה באירוע וזיהוי נאשם 2 כמי שהגיע לתחנת הדלק יש לעיין בדו"ח הסוכן ודו"ח התצפיתן (ראו ת/10, ת/24 ו- ת/25). קיים גם זיהוי של נאשם 1 המזהה את נאשם 2 כמי שהגיע לתחנה ונכנס למשרד (ת/34 שורה 577). לצורך הרשעת הנאשם 2 באישומים 2,3 די בראיות אלו. מצטיירת תמונה ברורה אחת, הסוכן מגיע לתחנת הדלק כדי לקנות סם. נאשם 1 מתקשר לצורך תיאום הבאת הסם. מספר דקות לאחר מכן מגיע נאשם 2 נפגש עם נאשם 1 ביחידות נאשם 1 מגיע לסוכן מוסר לו סם שלא היה לו קודם לכן מקבל כסף ושוב נפגש ביחידות עם נאשם 2. נאשם 1 בחקירתו מסביר כי קיבל את הסם בסמוך למסירה והעביר את הכסף בסמוך לקבלתו. (ת/44 שורה 119 ואילך) ראו מחומר הראיות לא מופיעה שום דמות אחרת שנפגשה ביחידות עם נאשם 1, שיכולה לשבש את הרצף של האירוע ולהוות גורם מתערב שיכול להוביל למסקנה אחרת מלבד העובדה כי הסם הגיע לידי נאשם 1 מידי נאשם 2. באישום השני הגיע אדם נוסף עם נאשם 2, ברם אדם זה לא יצא מהרכב ועלפי דו"ח הסוכן ודו"ח התצפית, לא הייתה אינטראקציה בין אותו אדם לנאשם 1.

16. הנאשם 2 כלל לא טרח לנסות בשום שלב לא במשטרה ולא בבית המשפט להציע תרחיש הגיוני אחר לאירוע שהוצג בבית המשפט. התרחיש שהציג הנאשם בנוי משלוש סיבות להימצאותו בתחנת הדלק. אחד הוא לתדלק, השני למפגש חברים, השלישי לרכוש סמים. הנאשם באירוע השלישי הגיע על אופניים ובאף אחד מהאירועים לא נצפה מתדלק כך שסיבת הגעתו לתדלק אינה סבירה. ההסבר השני שבא למפגש חברים גם הוא לא סביר, בהמשך נראה כי לדברי הנאשם הוא מכיר היכרות שטחית את נאשם 1 בנוסף בהודעה הראשונה טען כי אין לו כלל חברים בתחנה, לכן הסבר זה לא סביר ועל הסבר זה נרחיב בהמשך. הסברו השלישי של הנאשם כי בא לרכוש סמים גם הוא לא הגיוני כיוון שנאשם 1 המתין להבאת הסם וכיצד זה נאשם 2 בא לרכוש סם כאשר לנאשם 1 אין מה למכור. בהעדר הסבר הגיוני לתרחיש בו מגיע נאשם 2 לתחנת הדלק ואז מבוצעת עסקה אני מוצא לקבוע כי ההסבר הסביר היחיד להימצאות הנאשם 2 בתחנה הוא הספקת הסם לצורך הסחר בסם, לאור כל האמור, כדי להרשיע את נאשם 2 די בראיות אלו.

17. לתביעה ראיות מחזקות אחרות לגרסתה וכעת נבחן אותן. **היכרות** הנאשם 2 עם נאשם 1. הנסיבות להיכרות בין נאשם 1, לנאשם 2 היא מהותית בתיק זה. כיוון שההיכרות בין נאשם 1 לנאשם 2 יכולה להכריע את התיק. במידה ומדובר בידידים הרי שהגעתו לתחנת הדלק יכולה להוות הסבר מניח את הדעת, אולם בהעדר היכרות הסיבה היחידה שהגיע הנאשם 2 לתחנת הדלק היא לצורך אינטרס מסוים ובמקרה שלנו לצורך סחר בסם. הנאשם 2 טען כי אינו מכיר את הנאשם 1 היכרות אישית, אלא אמר בבית המשפט "אין קשר, מכיר אותו, היה פעם מכיר את אבא שלי, משם אני מכיר אותו, לא יותר מזה." (פרוטוקול עמ' 47 שורה 22) יש לציין כי בחקירתו הראשונה של הנאשם הוא בכלל הכחיש היכרות לנאשם 1 וטען כי מדובר בשם מוזר (ת/33 שורה 133, 154) גם נאשם 1 ציין בחקירה נגדית כי אין לו קשר לנאשם 2 מעבר לאמירת שלום והעובדה כי הנאשם 2 מגיע לתחנת הדלק מידי פעם לתדלק (ראו פרוטוקול עמ' 32 שורה 32). מספר סיבות מביאות אותי למסקנה כי גרסאותו שלא סחר בסם היא שקרית, הראשונה, בהעדר היכרות של חברות ששני הנאשמים טוענים כי לא קיימת, מדוע נכנס הנאשם 2 למשרדי התחנה עם הנאשם 1? הנאשם לא נתן לכך הסבר וזוהי חובתו להסביר ראייה מפלילה כדי להסיר את העננה מעל ראשו. לא זו בלבד שהנאשם לא עשה זאת בבית המשפט הוא נתן הסבר לא אמין כי אינו זוכר כלל שנכנס למשרד, או שנכנס לפגוש חבר. כאשר הראיות מצביעות על כך שלמשרד נכנסו

הנאשם 1 והנאשם 2 (ראו עמ' 48 שורה 8). כאשר נחקר הנאשם במשטרה לגבי הגעתו לתחנת הדלק לצורך הספקת הסם הנאשם שמר על זכות השתיקה (ת/ 35 שורה 36 ואילך וכן ת/36 שורה 2 ואילך). הראיות שהובאו לבית המשפט לגבי נסיבות הגעתו של הנאשם לתחנת הדלק, בהעדר היכרות המצדיקה הגעת הנאשם 2 לבקר את נאשם 1 מביאות לכלל מסקנה כי נסיבות הגעתו של הנאשם היו לצורך ביצוע סחר בסם.

18. ראיות נסיבתיות נוספות לחיזוק ראיות התביעה היו **הטלפונים** בין הנאשם 1 לבין הנאשם 2. נאשם 1 מתקשר בכל אחת מהעסקאות לטלפון 054-7174191 ומקבל תשובה משני מספרי טלפון אחרים כל המספרים הם מספרים פריפיד. לכך יש להוסיף כי מהטלפון של הנאשם 2 יוצאים מסרונים עם המספר 054-7174191 הנאשם נחקר על כך במשטרה על הקשר שלו לאותו מספר טלפון אך בכל ההזדמנויות מילה פיו מים ושמר על זכות השתיקה. בחקירתו ביום 15.09.16 שעה 09.41 (ת/35) ביום 15.09.16 שעה 11.22 (ת/36) בחקירות ביום 18.09.16 השיב כי הוא אינו יודע מהו המספר הזה אליו התקשר בהמשך ככל שהחוקר שאל יותר שאלות החל הנאשם לשמור על זכות השתיקה (ת/45). בבית המשפט הנאשם הסביר כי עשה שימוש בטלפון זה כדי להזמין בעצמו סמים וכן שלח אותו לאחרים כדי לעזור להם להשיג סם. ב"כ הנאשם הרחיב בסיכומיו לגבי שיחות הטלפון והעדר קשר בין שיחות הטלפון לבין הנאשם 2. אני מסכים עם ב"כ הנאשם כי אין ראיה הקושרת את הנאשם 2 למספרי הטלפונים אליהם התקשר נאשם 1 במובן זה שהוא אוזן בהם. ראשית, מדובר במי שהשתמש בטלפון פריפיד. טיבו של טלפון כזה הוא שהוא נעדר בעלים ולא ניתן לקשור אותו לאיש. העובדה כי לאחר שהתקשר נאשם 1 לטלפון מגיע נאשם 2 ומתקיימת עסקה בסם. מכאן המסקנה כי יש קשר בין מספר הטלפון הזה לבין עסקאות הסמים. אני סובר כמו ב"כ הנאשם כי צריך להוכיח קשר בין מספר הטלפון לבין הנאשם. יתכן ואחר אחז בטלפון המסתיים במספר 91 ובעקבות ההזמנה הזעיק את נאשם 2 למשלוח. אנו לא עוסקים בספקולציות ולא ברור מדוע סבור ב"כ הנאשם כי יש חשיבות למי שאחז פיזית את הטלפון המסתיים במספר 91. העובדה כי יש צלצול לטלפון שמסתיים במספר 91 בהמשך מתקשרים בחזרה לנאשם 1 ובעקבות כך מגיע נאשם 2 לתחנת הדלק לביצוע העסקה עדיין, הנאשם יחשב הסוחר, בלי קשר מי אוזן פיזית בטלפון. לכן הניסיון לקשור את הנאשם 2 לטלפון הוא שגוי. החיזוק הראיתי הוא בכך, שהנאשם 2 הוזעק להביא את הסם לאחר צלצול לטלפון זה. הנאשם היה מודע לקיומו של מספר טלפון והוא בעצמו עשה בו שימוש. מתוך עיון בהסבריו של הנאשם ניתן לקבוע כי הסבריו לשימוש בטלפון המסתיים במספר 91 סותרים, אינם עקביים ומעבר לכך לא הגיוניים. הנאשם שלא טען גרסה במשטרה שינה גרסתו בבית המשפט וטען כי עשה שימוש במספר זה לצורך הזמנת סם (פרוטוקול עמ' 49 שורה 13). מכאן שלפי גרסת הנאשם 2 הטלפון המסתיים במספר 91 הוא טלפון אליו מתקשרים כדי להזמין סמים. בשום שלב לא הובא גרסה של הנאשם 2 מדוע אחרי חיוג לטלפון שמסתיים במספר 91 הוא הגיע לתחנת הדלק. ההסבר היחיד הסביר שיש לו ייתכנות, היא שהנאשם היה חלק משרשרת הסחר בסם והוא הגיע לפי הזמנה עם הסם.

19. **עדויות של נאשם 1.** מעיון בחומר שהוגש לבית המשפט ועדותו של נאשם 1 בבית המשפט, עולה כי הוא נמנע מלומר מי הוא ספק הסם. אולם קיימות כמה התייחסות של הנאשם 1 לשמו של הנאשם 2 המעוררות חשש. בית המשפט אומר במלוא הפה כי לא ניתן לבסס הרשעה על אמרות אלו לבדן והן מהוות חיזוקים ברמה נמוכה ביותר לתמונה הכוללת. הנאשם 1 נחקר בבית המשפט על העובדה כי נאשם 2 היה ספק הסם (פרוטוקול עמ' 35 שורה 10 ואילך). בתחילה טען כי היו הרבה אנשים שבאו לתחנה וככל שהחקירה הייתה ממוקדת יותר הנאשם 1 לא זכר את האירועים. (ראו עמ' 36)

ש. שואלים אותך מתי פואד העביר לך את הסמים שתמכור, אמרת שאתה מפחד לענות, שאלו אותך אם אתה יכול לאשר שפואד הוא הספק סמים אמרת שאתה לא יכול לענות כי אתם תסתבכו ויהרגו אותך, זה נכון?

ת. אתה מתכוון בחקירות? יכול להיות שאלו אותי ואמרתי שאני לא אומר שאין לי שמות. יכול להיות כל מיני אנשים.

ש. עוד הפעם יכול להיות, אני שואל אם אמרת שאתה מפחד שיהרגו אותך או לא?

ת. אמרתי שאני לא רוצה להסתבך עם אנשים.

ש. גם בהמשך אמרו לך בשורה 301 למה אתה לא מספר שפואד מוכר סמים ואתה אומר שאתה מפחד ולא רוצה שיהרגו אותך?

ת. זה אותה תשובה, אין לי שמות, זה כל מיני אנשים.

ש. אומרים לך בשורה 357 (מצטט).

ת. כמו שאמרתי לך, אני לא יודע, זה לא חייב להיות פואד, אולי מישהו אחר, אני פשוט לא זוכר.

ש. זה אומר שאתה גם היום לא זוכר ומפחד להגיד או שאתה פשוט לא זוכר?

ת. לא, פשוט לא זוכר.

חקירתו של הנאשם 1 במשטרה אף מתמיהה יותר (ת/34 שורה 281 ואילך) כאשר נחקר נאשם 1 "מתי פואד סקא הביא לך את הסמים כדי שתמכור לסולומון?" הוא משיב "אני מפחד לענות." הוא נשאל "אתה מאשר שפואד הוא הספק שלך?" ועל כך משיב "אני לא יכול לענות לא רוצה להגיד שכן הוא ואני יסתבך איתו ויהרגו אותי" אמירות דומות יש בהמשך ההודעה (ראו שורה 374, 395, 523, 544) (כמו כן ראו ת/44 שורה 225) בנוסף בתיק קיים מזכר לפיו נרשם בין היתר.... " שהוא פוחד להגיד לי מי הספק שלו אם יגיד לי פואד סקא אז זה יצא לפרוטוקול וההורים שלו ישמעו ויפגעו בהורים של יוסף, אז הוא לא מוכן להסתבך." (ת/38) כל האמירות הללו אין בהם די כפי שהסברתי להביא להרשעת הנאשם 2 אולם הן בהחלט מחזקות את הראיות כנגד נאשם 2 כיוון שהן מוכוונות אדם אחד ומקשרות בהימנעות שלהן להטיל את האשם באדם אחד הוא הנאשם 2 מתוך חשש לחייו של הנאשם 1.

20. **עדותו של נאשם 2**, כאשר מדובר בראיות נסיבתיות כמו בתיק זה על הנאשם להציג הסבר סביר או הגיוני אחר לפסיפס הראיות שהציגה התביעה כדי לטרוף את התמונה וליצור ספק קל שיביא לזיכוי הנאשם. במקרה הנוכחי לא זו בלבד שלא יצר ספק, אף לא קל, בגרסת התביעה הוא הציג גרסה לא הגיונית בעליל שאינה מסבירה כלל את התזה של התביעה לאירועים. ההפך הסתירות שהתגלו במהלך חקירתו במשטרה ובבית המשפט מהווים חיזוקים לגרסת התביעה. אין בכוונתי לעמוד על כל הסתירות שהתגלו בדבריו של הנאשם חשוב לזכור כי הנאשם שמר על זכות השתיקה ומצופה כי ימסור גרסה אמינה וקוהרנטית בבית המשפט לראיות העומדות כנגדו ובמיוחד למעשיו של הנאשם בתחנת הדלק, אולם אומר כבר כעת גרסה כזו לא נמסרה. שלוש סתירות מהותיות שהסבר להן היה יכול ליצור את הספק הנדרש. הסתירה הראשונה, קשורה להגעת הנאשם 2

לתחנת הדלק. הסתירה השנייה, קשורה בזיהוי של הנאשם עצמו כמי שהגיע לתחנת הדלק. הסתירה השלישית, קשורה להיכרות בין הנאשם 2 לנאשם 1. הנאשם במשטרה הרחיק את עצמו לחלוטין מתחנת הדלק טען להיעדר היכרות עם הנאשם 1 וטען כי אינו מזהה עצמו. לדבריו, לא מכיר בכלל את יוסף לאחר שמראים לו סרטון האירוע, בנוסף טען כי הוא אינו מזהה עצמו (ת/33 שורה 275, 299, 316) עוד טען הנאשם 1 כי אין לו חברים בתחנת הדלק (ת/33 שורה 194) והוא בכלל לא נכנס לתחנת הדלק אלא אוכל ממול במזללה (ת/33 שורה 291). בבית המשפט הנאשם סתר את הגרסה הזו וטען כי הוא מכיר את נאשם 1 היכרות שטחית. הנאשם שלא זיהה עצמו בתמונות בחקירה במשטרה זיהה עצמו בבית המשפט דבר המהווה סתירה מהותית לגרסתו ולמעשה קושר אותו לאישומים 2,3. גם לענין הגעתו לתחנת הדלק סתר עצמו, אם במשטרה טען כי אין לו כלל סיבה להגיע לתחנת הדלק כיוון שאין לו חברים שם, הרי שבבית המשפט סתר את גרסתו וטען כי הגיע להגיד שלום לחברים. השינויים בגרסתו של הנאשם הם מהותיים כי הם מנסים להסביר את הימצאותו במקום. הסבריו של הנאשם להימצאותו אינם סבירים בעיני ואני מוצא לדחות אותם. מעבר לכך אומר כי עדותו של הנאשם עשתה עלי רושם לא טוב. עדותו כאמור סתרה את הראיות שהוגשו בתיק ומעבר לכך הנאשם בחר בשאלות מהותיות שלא לדעת לענות. גם לשאלות פשוטות שעלולות לסבך אותו בחר הנאשם להשיב בבית המשפט כי הוא אינו יודע. לדוגמא האם נסע ברכב של מוחמד אבו קוטוב (פרוטוקול עמ' 50 שורה 30) השיב לא זוכר. אני סבור כי עדותו של הנאשם מצטיירת כאמור בדבריו במשטרה שעה שטען כי "אני שוכח יש לי בעיה" (ת/33 שורה 248). סוף דבר, התרשמותי מעדות הנאשם 2 היא כי אין בה אמת ובמידה מסוימת היא מסבכת אותו ואני מוצא להרשיע אותו על סמך הראיות שהובאו לבית המשפט להרשיע אותו באישומים השני והשלישי.

21. לענין האישום הראשון. כפי שהסברתי בסעיף 14 להכרעת הדין. אחת הראיות החזקות שמאששת את גרסת התביעה לאירועים היא הגעתו של הנאשם לתחנת הדלק. הזיהוי שלו כמי שהגיע לתחנת הדלק. הסבר הנאשם 1 כי לא היה לו סמים לסחור בהם, הוא קיבל את הסמים מהספק שהגיע לתחנה ובאופן מידי העבירם. העדר ראיה להגעתו של הנאשם 2 לתחנת הדלק יוצרת ספק בליבי אם הנאשם 2 הוא זה שמסר את הסמים באירוע הראשון, שמא אחר עשה זאת. כפי שהסברתי אין ראיה הקושרת בין הנאשם 2 לבין הטלפונים אליהם התקשר הנאשם 1. אולם בכך אין כדי להעלות או להוריד שבסופו של יום מי שהגיע לספק את הסם זה נאשם 2. באישום הראשון חוליה זו של ראיות התומכת באישום נעדרת ולמעשה התביעה לא הציגה ראיה כל שהיא המעידה כי לאחר הצלצול לטלפון המסתיים בספרות 91 הגיע נאשם 2 או מי הוא אותו אחד שסיפק את הסמים. ניסיון ללכת בתזה של מעשים דומים אינה יכולה לעמוד נוכח העובדה כי המאשימה לא הצליחה להוכיח את הקשר בין ודאות הקריאה הטלפונית לנאשם 2. מכול האמור אני מוצא לזכות את הנאשם 2 מאישום הראשון.

22. סוף דבר, אני מרשיע את הנאשם 1 בעובדות כתב האישום באישום 1-3 בשלוש עבירות של יבוא, יצוא, הספקה, סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973. אני מזכה את הנאשם 2 מהאישום הראשון. אני מרשיע את הנאשם 2 בעובדות כתב האישום באישום 2-3 בשתי עבירות של יבוא, יצוא, הספקה, סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, בנוכחות

הצדדים.